

[Lilli Gyldenkilde]

tjenestemandsretten. Jeg synes, det er at gå ud over, hvad der blev vedtaget i dagsordenen, som jo dog er det, der er grundlaget for dette lovforslag.

Jeg mener, at det fremgår klart af det, jeg her har sagt, at vi naturligvis ikke kan støtte lovforslaget, men vi vil gøre, hvad vi kan, i udvalget for at få så mange oplysninger frem som muligt, sådan at tjenestemændene kan se, hvad det er, man nu præsenterer dem for, nemlig påbegyndelsen af et arbejdsretssystem, som man kender det fra det private arbejdsmarked.

Arne Melchior (CD):

Jeg er modtagelig for god reklame, særlig når produktet er godt. Og den reklame, hr. Jens Peter Jensens tale fik heroppe for lidt siden, køber jeg og tilslutter mig på CDs vegne de betragtninger, hr. Jens Peter Jensen fremsatte.

Tyroll (VS):

Jeg synes, det må være bemærkelsesværdigt for de organisationer, der bliver berørt af dette lovforslag, at op igennem 1960'erne sloges man i de forskellige partier, som nu er ih så enige om at gennemføre disse ting, om at løbe af med deres stemmer; man sloges om at takkes dem, at give dem repræsentation i de forskellige statslige organer, der skulle behandle spørgsmål af interesse for dem osv. Men nu oplever de altså en fælles front imod deres interesser, imod, at de overhovedet kan tage til genmæle over for den behandling, de er udsat for på det lønmæssige område.

Den vedtagelse og den enige front, der viste sig i november måned, ignorerede totalt den behandling, man har udsat de offentligt ansatte for, det lønefterslæb, der er opstået. Allerede dengang sagde jeg, at der var klare begrundelser for, at man gennemførte den arbejdsnedlæggelse, som man altså her begrundet indgrebet med, fordi man i allerhøjeste grad var kommet bagud, og man har jo beregnet lønefterslæbet til 8½ pct. I almindelighed har det været anerkendt, at en af betingelserne for den manglende aktionsret for de offentligt ansatte er, at de i det mindste skal følge lønudviklingen på det øvrige arbejdsmarked.

Nu har man altså skiftet signaler. Man kører i allerhøjeste grad frem med en indkomspolitik, lønpolitik, og man ser oven i købet i »Budgetredøgørelse 80«, at det er meningen, at det i særlig grad skal gå ud over de offentligt ansatte, og at det er de ansatte i industrien, der skal favoriseres. Man ønsker altså at ramme de offentligt ansatte. Så kan jeg godt se, at det er nødvendigt at komme med den slags regler, som der er lagt op til her. Det bliver selvfølgelig nødvendigt, når man bryder det, der har været almindeligt gældende, at få sig nogle sanktionsmuligheder over for de offentligt ansatte.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge både den socialdemokratiske ordfører og finansministeren, hvorfor der ikke står noget i dette forslag om, hvordan de offentligt ansattes organisationer forholder sig. Hvorfor står der intet om, at den forhandling, finansministeren har haft med de offentligt ansattes organisationer, mandede ud i, at man totalt afviste dette forslag? Hvis interesser er det, socialdemokratiet varetager, når man laver det her forslag? Man er udelukkende bærer af den interesse, som de private kapitalister har i at få nedskåret lønningerne hos de offentligt ansatte og generelt at foretage nedskæringer, som også rammer de offentligt ansatte. Socialdemokratiet vil ikke engang kommentere den modstand, der er kommet fra de offentligt ansattes organisationer.

Et tidligere folketingsmedlem, som var med til behandlingen af dette lovforslag, repræsenterer nu disse organisationer i TFU. Han har afvist dette forslag på det skarpeste og siger, at det selvfølgelig trækker i retning af, at man må afvise tjenestemandsbegrebet, at man må kæmpe imod, at dette system overhovedet eksisterer, og mener, at CO I må gå i den retning. Det viser, at der er tale om, at man virkelig vedgør de interesser, de offentligt ansattes organisationer har.

Jeg må sige om lovforslaget, at ligesom for arbejdsrettens vedkommende er der tale om, at det bliver en decideret arbejdsgiverret. Hvis ikke man kan blive enige ved den forhandling, som kommer til at forløbe om overenskomsterne, så er finansministeren bemyndiget til ved lov at fastsætte, hvilke forhold der skal være gældende på de offentligt ansattes område.